

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010067
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1624010067.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D., občan D., pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2024 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., narodený XX. XXXXXXXX XXXX v C., D., personal number: XXXXXXXXXXXX, bytom C., D. E. F. XX, G. oblasť, D., t.č. ÚVV Bratislava

sa uznáva za vinného, že

dňa 18.09.2023 v čase okolo 17.40 h za prisľúbenú odmenu 100,- Eur za každú osobu, nedovolené napomáhal pri prechode cez územie Slovenskej republiky deviatim občanom arabskej národnosti, stotožnených ako E. H., nar. XX.XX.XXXX, H. B., nar. XX.XX.XXXX, I. H., nar. XX.XX.XXXX, B. H., nar. XX.XX.XXXX, E. B., nar. XX.XX.XXXX, E. J. K., nar. XX.XX.XXXX, L. C., nar. XX.XX.XXXX, M. H., nar. XX.XX.XXXX a M. H., nar. XX.XX.XXXX, ktoré nemali občianstvo Slovenskej republiky, ani nemali na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, tieto naložil v k.ú. obce N. na parkovisku pri Artézskej studni, do zadnej časti nákladného motorového vozidla značky Renault Master, bielej farby s evidenčným číslom O., s cieľom ich previezť cez územie Slovenskej republiky ďalej do ďalších štátov Európskej únie, pravdepodobne s cieľovou stanicou do Nemecka,

t e d a

v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal v nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a nedovolenom prechode cez územie Slovenskej republiky a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin: prevádzkačstvo podľa § 355 odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 30.01.2024 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 315/23/1106 - 36 na obžalovaného A. B. pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, nemá ani žiaden v ústrednej evidencii priestupkov. V čase spáchania skutku bol obžalovaný zamestnaný v Poľskej republike, podľa jeho vyjadrenia, pracovný pomer trvá.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada

na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zákona, odňatím slobody na sedem rokov až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona - tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným. V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného taktiež obligatórne prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúca okolnosť u obžalovaného bola vzhľadnutá podľa § 36 písm. j), ako aj písm. l) Tr. zákona, nakoľko pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, a taktiež, že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd ďalej priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhanie). Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zák. patrí medzi dôležité poľahčujúce okolnosti, umožňujúce dokonca uskutočniť odklon v trestnom konaní. V prípravnom konaní patrí medzi najvýznamnejšie napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní splnenie podmienok obvineným pre uzavretie dohody o vine a treste. V konaní pred súdom je takýmto najvýznamnejším napomáhaním vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (uznanie viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe). Na základe takéhoto vyhlásenia, súdu spravidla odpadá povinnosť vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie aj vo vzťahu k výroku o vine, čo má výrazný vplyv na rýchlosť a hospodárnosť konania. Ak teda obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a súd vyhlásenie prijal, je povinnosťou súdu priznať obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Túto poľahčujúcu okolnosť pritom nemožno zamieňať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznanie a úprimné oľutovanie), splnenie ktorej ešte automaticky neznamená aj napomáhanie príslušným orgánom. (bližšie viď rozsudok NS SR 3To/4/2016 zo dňa 12. 11.2018).

Priťažujúca okolnosť u obžalovaného nebola vzhľadnutá. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (3 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 3 ustanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody na 7 až 10 rokov. Po zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je zrejmé, že dolná hranica trestnej sadzby zostala nedotknutá, teda 7 rokov.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Súd v danom prípade znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá zostala nedotknutá vo výmere 7 rokov o celú 1/3, čo predstavuje trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Tr. zák.). Takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku)